νος ζακχαῖος. καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης. καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. καθὼς ἐφώτισε τὸν τε-
φλὸν ὁ κύριος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἱερουχὼ διὰ τὰ φωτεινὰ καὶ ἄλλους ἁμαρτωλοὺς ἀ-
εὗρε λαγχνος. καὶ τὸ ἀκολούθα λαὸς ἀπαρρίθμητος. μὲ τοὺς ὁποίους ἦτον καὶ ὁ ζα-
χαῖος ἐτύπτε. ὅσους ἀκούωντας τὰ μεγάλα θαυμάσια τοῦ Χριστοῦ ἐξεπλήττοντο. ἐ-
ἐπεθύμα νὰ τὸν ἰδῇ. διατὶ ἦτον τὸ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτὸς ἦτον μικρό-
κορμος. καὶ διαὐτὸ ἐμποδίζετο. ὅθεν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ ποθουμένου σοφίζεται εἰς τὴν
χειάνιου. καὶ ἐγύρευε πανταχόπου ὑψηλόν, νὰ ἀνέβῃ ἐκεῖ νὰ ἰδῇ τὸν κύριον. οὗτος ὁ ζα-
χαῖος ἦτον ὄψηνις καὶ ὄπισθεν. καὶ εἰς τὴν ἀδικίαν ἦτον βοσκοπὸς. φιλάργυρος
πολλὰ καὶ φιλόϋλος. ὅπου ἔφθασεν ὁποῦ ἔκαμε ἀρχιτελώνης πλούσιος καὶ τοῦ ἀφή-
καση πολλὰ χρήματα. ἀλλὰ ἔγινε καὶ ἀρχιτελώνης, διὰ νὰ συναγῇ θέλοντας. ὅ-
καθὼς ὁ ᾅδης δὲν χορταίνει ποτὲ οὔτε καὶ ὁ φιλάργυρος δὲν χορταίνει. ἀλλὰ
ὅσον ἔχει τόσον διψᾷ νὰ ἀποκτήσῃ θέλοντας. ταύτην τὴν ἀσθένειαν ἔχωντας ὁ
ζακχαῖος, ἦτον τυφλὸς εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ διψαινα. ἀλλὰ ὁ πανάγα-
θος Θεὸς τὸν ἐφώτισε, θεωρῶντας τὴν διόρθωσιν του. καὶ κατανυγ-
εἰς τὴν καρδίαν ἐκίνησε τὴν θεστέραν ἀκρισίαν. καὶ τὴν φιλάργυρειαν ὡς λυμε-
νὰ καὶ φθορὰν ἀπέρριψε. καὶ τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης ἐκαταύγασε. καὶ ἔγινεν ὁ ζακχαῖος
ἄλλος ἐξ ἄλλου. ἀντὶ τελώνου ἀκτήμων ἀντὶ λῃστοῦ ἐλεήμων. καὶ ἀντὶ τυραννο-
λόφορος. καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, διὰ νὰ δείξῃ ὁ ὠαγγελιστὴς τὰς ἀσθενείας τῆς φι-
χῆς τοῦ ζακχαίου, εἶπε πῶς ἦτον πλούσιος. ἐπειδὴ μεγάλο ἐμπόδιον εἶναι ὁ πλοῦ-
φορὸς σωτηρίαν, καὶ τυραννᾶ τὸν ἄνθρωπον. καθὼς καὶ ὁ κύριος ἔλεγεν, δύσκο-
λα σώνεται ὁ πλούσιος. Θεοῦ δὲ δίδοκωῶντος δὲν ἐμπόδισε τὸν ζακχαῖον ὁ φθο-
τος, ἀλλὰ ἐσώθηκεν. ὅτι εἰς τὸν Θεὸν εἶναι δυνατὰ τὰ εἰς ἀνθρώπους ἀδύνατα. ἡ
τοῦτο δὲν καταφρονᾶται ὁ ἀρχιτελώνης οὗτος ὁ πλεονέκτης καὶ ἄδικος. ἀλλὰ θεωθ-
μίαν ἀναλαμβάνωντας ἔνθεον, καὶ τελειωσας δικαιοσωλίαν καὶ ἐλεημοσωλίαν, ἀπ-
λαμβάνει σωτηρίαν καὶ ἔλεος ὅτι τὰ δυνατώτερα σκόλη τοῦ διαβόλου, ἁρπάζει ὁ
κύριος. καὶ ἀφαιρίζει τὰς δυνάμεις καὶ πόλεις του. διατοῦτο οὐ μόνον τελῶνας μαθητὰς
ἐποίησεν. ἀλλὰ καὶ τὸν ἀρχιτελώνην ζακχαῖον ὡρὸς σωτηρίαν ἠχμαλώτισεν. καὶ ἐζή-
τει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ὄζι. καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τὸν ὄχλον, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦ
καὶ δραμὼν ἔμπροσθεν ἀνέβη ὄπι συκομωραίαν. ὅτι διέκεινης ἔμελλε διέρχεσθαι
ἀκούωντας διὰ τὸν Χριστὸν ὁ ζακχαῖος, πῶς ἔκαμνε θαυμάσια φανερὰ. καὶ ἐπι-
τοὺς λόγους τῆς διδασκαλίας του, ὅπου ἔρρεφον πολλὰ πρὸς μετάνοιαν. καὶ ἐσώθη-
τας. εἶχε μεγάλον πόθον, νὰ τὸν ἰδῇ. καὶ μὴ δυνάμενος διὰ τὸ μικρὸς εἰς τὸ κορ-
μί, ἐφλάφα νὰ εὕρῃ τρόπον καὶ τόπον ὄπιπόδιον, διὰ νὰ ἰδῇ τὸν πεθούμενον. βλέ-
πωντας ἀριθμὸς μίαν συκομωραίαν, θεωθραμὼν εἰς ταύτην ἀνέβηκε ὅτι ἀπ-
ἐκεῖ ἔμελλε νὰ περάσῃ ὁ κύριος. τοῦτο εἶναι ἕνα δίνδρον μικρὸν καὶ χαμηλὸν τῆς
συκῆς παρόμοιον. καὶ δὲν χαίνει καρπὸν καλὸν, ἀλλὰ ἄχρηστον. καὶ τὸ λέγουσ
συκόμωρα. καὶ ὡς ἦλθεν ὅπου τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτὸν, ζακχαῖε σπεύσας κατάβηθι. σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳσου δεῖμι
μεῖναι.

μεῖναι. εἶδε τὸν ζακχαῖον ὁ κύριος μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἀθεωπότητος: ἀμὴ
θεώπτεσε τὸν εἶδε μὲ τὴν θεότητα. καὶ ἐγνώρισε πῶς ἦτον ἕτοιμος πρὸς ὑπακολήν.
θερμὸς εἰς τὴν πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν δὲ μετάβλητος καὶ ἀκολογύριστος.
ἠθέλησε ἐπρόλαβε διὰ νὰ τὸν κερδήσῃ, καὶ τὸν καλεῖ ἐξ ὀνόματος. διὰ νὰ τὸν ψαρέ-
ψῃ καλίτερα. οὕτως μᾶς θεωθάνει παντοχοῦ ὁ κύριος ἐὰν μόνον μὲ προθυμίαν
πάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, ὄχι διὰ νὰ εἶναι ἄξιον ἐκεῖνο τὸ ἀπῆ διὰ τὸν κύριον. ἀλλὰ
ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀνάπαυσε μὲ τὴν θεία του μακαριότητα. ἐζήτησε νὰ ὑ-
πάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, ὄχι διὰ νὰ εἶναι ἄξιον ἐκεῖνο τὸ ἀπῆ διὰ τὸν κύριον. ἀλλὰ
διὰ νὰ τὸ δυλογήσῃ μὲ τὴν θεία του παρουσίαν. νὰ μὴν εἶναι πλέον λύκος ἁπλάγιον,
ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀνάπαυσε μὲ τὴν θεία του παρουσίαν. νὰ μὴν εἶναι πλέον λύκος ἁπλάγιον,
διὰ νὰ τὸ δυλογήσῃ μὲ τὴν θεία του παρουσίαν. νὰ μὴν εἶναι πλέον λύκος ἁπλάγιον,
καὶ καταβαίνωντας ἐπροσκυνήσε. ἐκ τὸν ὑποδέχθη χαρούμενος. οὕτως ἂς κάμωμεν
καὶ καταβαίνωντας ἐπροσκυνήσε. ἐκ τὸν ὑποδέχθη χαρούμενος. οὕτως ἂς κάμωμεν
ἐκ ἡμεῖς νὰ ὑποδεχθοῦμεν τὸν κύριον εἰς τὰς καρδίας χαρούμενοι. καὶ μὴ καρτεροῦμεν
τὴν θεία του παρουσίαν. οὐδὲ οἴδας πόσον ἐστέρησε ἡ ὄψις σου. κατὰ τὸν σολομῶντα, ἤγουν δὲν ἠξέ-
ρεις τί γίνεται ἕως ἄριον. μόνον σήμερον κάμε τὸ καλὸν. ἐπίστρεψον εἰς τὸν Χριστὸν,
καὶ κοινώνησον. καὶ τότε τὸν ὑποδέχθης εἰς τὴν οἰκίαν σου. καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγ-
γιζον λέγοντες. ὅτι πρὸς ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. ἁμαρτωλοῖς ἐνό-
μιζον τοὺς τελῶνας διὰ τοὺς πλουσιωτάτους. διατοῦτο ἐμέμφοντο τὸν Χριστὸν οἱ
ἀρχιερεῖς τοῦ ἰουδαίου καὶ ἄρχοντες, καὶ τὸν ἐγόγγιζαν. καθὼς καὶ διὰ τὸν τελώνην
Μαθθαῖον τὸν σκαπανέαν οἱ ἀδιάκριτοι. πῶς ἐφιλοῦτο μὲ τοιούτους, ὁποῦ αὐτοὶ
ἐμίσουν ὡς ἀδίκους καὶ ἅρπαγας. ἀλλὰ ὁ διαπότης δὲν ἐψήφα τὴν κατά-
κρισιν τους. ὅτι ἄδικα τὸν ἐγόγγιζαν, δὲν ἐγνωρίζοντας τὴν αἰτίαν τοῦ φράγματος. καὶ
φρένει νὰ καταφρονοῦμεν τὸ μικρὸν σκάνδαλον ὅταν μεγάλη σωτηρία πηγαίνει.
καὶ νὰ μὴ χάνωμεν τὸ πολὺ κέρδος διὰ ὀλίγον ἀφάλλον. σκάνδαλον. σαθεὶς δὲ
ἐκ ἐπίρετε, ἐὰν σωθῆτε τὴν σωτηρίαν σας. εἰ δὲ δὴ δείσετε πρὸ ἄ-
σα ἐπίρετε, ἐὰν σωθῆτε τὴν σωτηρίαν σας. εἰ δὲ δὴ δείσετε πρὸ ἄ-
νεσιν μετὰ θάνατον. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία.

τῷ οἰ-